

РЕШЕНИЕ

№ 587

гр. Варна, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Димитър Димитров

при участието на секретаря Милена Д. Узунова
като разгледа докладваното от Димитър Димитров Гражданско дело № 20233110101615 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба от К. Г. С. ЕГН:*****, с постоянен адрес с. ****, ул.****, чрез пълномощника си адвокат Н. М. от ВАК, с адрес гр.Варна, ул.**** №24, против ****, чрез ****, на хранитеи горите, с адрес гр. София, ул. „**** „№55, с която е предявен отрицателен установителен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК за приемане за установено в отношенията между страните, че ответната Държава, чрез **** и горите не е собственик на имот с идентификатор №**** по действащ план одобрен със Заповед №РД-****/27.11.2018г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в с.****, Община Варна,Област Варна,м. „****”, с площ 3 064 кв.м, при граници на имота по действащ план: от две страни поземлени имоти с идентификатор №№ **** и път.

В исковата молба се твърди, че в края на месец юни 2022г.решила да се снабди с нотариален акт за собственост,закоето ѝ била необходима молба-декларация по чл.587 ГПК, скица за процесния имот с идентификатор ****, сплощ 3064 кв. м., местност „****" с. ****, при граници **** и път, която да ѝ послужи за започване на процедура за набавяне на документи за снабдяване с констативен нотариален акт по чл.587 от ГПК. В хода на производството била уведомена от Община Варна, че за имота е съставен Акт за частна

държавна собственост. Твърди, че владее и стопанисва процесния имот като свой от повече от 10 години. Твърди, че никога този имот не е бил ползван, или владян от ****. Твърди, че този имот не е бил в чертите на бившето ТКЗС, а е бил извън очертаванията на стопанския двор. Имота не е бил предвиден за строителство в ЗРП. Не е бил и отреден за обществени и благоустройствени мероприятия на ****. Твърди, че до момента процесния имот се ползва като частна собственост от нея и семейството ѝ, за лични нужди. Приема, че към момента процесния имот не е преминал в собственост на **** и неоснователно МЗГ е актувал имотакато Частна Държавна Собственост, тъй като той е извън строителните граници на населеното място, не представлява негодна за ползване земеделска земя в нея няма актувана сграда, която да е изградена в земеделска земя и от бившето ТКЗС/ДЗС/или други образувания. Оспорва правото на собственост на ****, като твърде, че е придобила по давност процесният имот и ****, чрез ****,храните и горите не е собственик на процесния имот с идентификатор **** с. ****,Община Варна,Област Варна м. "*****", с площ от 3064 кв.м., при граници идентификатори **** и път. Твърди, че за нея е налице правен интерес от предявяване на настоящ иск, като твърди,че е собственик на процесния имот въз основа на осъществено давностно владение, на осн.чл.79,ал.1от ЗС. Твърди, че осъществява фактическа власт върху процесния имот като свои за повече от десет години, в периода от месец юни 2005г., до настоящия момент. Твърди, че през първите години сеела зеленчуци и люцерна за животните, като имота първоначално бил обрасъл в трева, саморасли издънки от дръвчета и бурени – хавра. Облагородила, озеленила, засадила плодни и декоративни дървета. Твърди, че е трасирала имота и е изградила плътна ограда и го владее като свой необезпокоявана от никого повече от 17 години, в същите граници от месец юни на 2005г до момента.

Ищцата моли за уважаване на предявения иск, прави искания по доказателствата и претендира присъждане на направените по делото разноски.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответника, с който оспорва исковата претенция като неоснователна. Оспорват се твърденията в исковата молба като некореспондиращи с реалната фактическа обстановка. Твърди се, че процесния имот е част от стопански двор, поради което е

собственост на ****, поради което е съставен Акт за частна държавна собственост № **** от 27.05.2021 г. Приема се, че имотът е част от държавния поземлен фонд и поради това не може да бъде придобит по давност. Оспорват изтичане на придобивна давност в полза на ищцата, като се изтъква, че тя евентуално е имала единствено качеството на държател на имота. На следващо място се изтъква, че синът на ищцата е предявил през 2020г. против **** иск с твърдение, че е придобил имота поради изтичане в негова полза на придобивна давност, като след отхвърляне на иска е депозирал пред ОД”****” Варна искане за закупуване на този имот. Освен това същото лице, в качеството си на управител на търговско дружество е отправял до Държава искания за закупуване на имота/за който е знаел, че е част от стопански двор/, като е закупил от държавата съседни имоти. Ответната страна твърди, че тези факти сочат, че ищцата и семейството не е владяла с намерение да свои имота през твърдения период. Оспорват се изнесените от ищцата фактически твърдения. Твърди се, че процесния имот не представлява земеделска земя, а част от урбанизирана територия.

СЪДЪТ, преценявайки събраните, по делото доказателства, по реда на [чл. 12 от ГПК](#) и [чл. 235, ал. 2 от ГПК](#), приема за установено следното **от фактическа страна**:

В хода на производството бяха представени и приети следните писмени доказателства: скица на стопански двор с.****, молба– декларация за признаване право на собственост от 01.11.2022 г., декларация от К. Г. С. по чл.587 ГПК, писмо от Община Варна дирекция“МД“ рег.№ **** _001ВН от 15.12.022 г., удостоверение за данъчна оценка изх. № ****/02.03.2023 г., скица на ПИ № ****- 09.03.2023 г.; Акт за частна държавна собственост № **** от 27.05.2021 г.; Решение №262142/2.072021 г., постановено по ф.д№13197/2020г. по описа на ВРС,31 с-в; Искова молба вх.№ 273794/16.102020 г., подадена от ****; Заявление вх.№ ПО-03-8/05.04.2023 г., подадено от „****“ ЕАД за закупуване на имат №****, находящ се в стопански двор на с.****, община Варна, област Варна; Договор № РД51 - 6678/14.10.2004 г. за покупко-продажба на недвижим имот държавна земя - частна държавна собственост по чл.27, ал.6 от ЗСПЗЗ, ведно със скици; Протокол изх. № РД-10-224706.07.2020 г., изготвен в изпълнение на Заповед № РД 20-07-109/26.062020 г. на Директора на ОД „****“ - гр. Варна; представените с молба от 19.10.2023 г. писмени доказателства в заверен вид:

Молба-декларация от **** от 29.05.2020 г., приложена към Искова молба със с.д.№ 273794/16.10.2020 г., подадена от **** чрез пълномощника адв. Н. М.; Удостоверение рег.№ МД-Т20005584ВН/17.08.2020 г., издадено от Дирекция „Местни данъци“ при Община Варна, също приложено към ИМ, депозираната от **** чрез адв. Н. М.; Молба от адв. Н. М., пълномощник на ищеца по гр.дело №13197/2020г. по описа на ВРС. със с.д.№ 283688/23.11.2020 г., ведно с приложеното към молбата Удостоверение за данъчна оценка изх.№ 5305018966/17.11.2020 г. издадено от Община Варна. Дирекция „МД“. Писмо на началника на СГКК-Варна със с.д.№ 281762/16.11.2020 г., ведно с приложеното към писмото Удостоверение за характеристика на процесния имот. изх.№ ****-12.11.2020г. на СГКК-Варна; Част от представените към писмения отговор със с.д. №261352/08.01.2021г. доказателства, както следва: Заявление от „*****“ ЕАД, със законен представител **** до Директора на ОДЗ-Варна. вх.№ АУ-**** от 29.03.2017 г.; Писмо от Областният управител на област Варна до „*****“ ЕАД изх.№ РД-17-9901-2-/1/от 09.03.2017 г.; Удостоверение на ОСЗГ-Варна, изх. №4711/20.12.2007 г.; Писмо от Директора на ОДЗ-Варна до Началника на ОСЗ-Варна, изх.№АУ-****(1) от 25.09.2017 г.; Писмо от ОСЗ-Варна до Директора на ОДЗ-Варна, изх.№ ****/03.10.2017 г., вх.№АУ-****(2) от 05.10.2017 г., ведно с приложенията към него; Заявление от „*****“ ЕАД, със законен представител **** до Директора на ОДЗ-Варна. вх.№****/03.05.2017 г.; Пълномощно от ****, лично и в качеството си на законен представител на „*****“ ЕАД и на, **** трейд“ ЕООД. заверено на 24.02.2017г. от кмета на кметство **** под рег.№58, том 1; Напомнително писмо от ОСЗ-Варна до Началника на СГКК-Варна, с копие до Директора на ОДЗ-Варна. изх.№РД-12-02-1975-4/12.11.2020г. и вх.№РД-12-02-1975-5/17.11.2020г., ведно с плик за писмо; Писмо от ОСЗ-Варна до Началника на СГКК-Варна, с копие до Директора на ОДЗ-Варна, изх.№РД-12-02-1975-2/22.10.2020г. и вх.№РД-12-02-1975-3/27.10.2020г.; Писмо от ОДЗ-Варна до Началника на ОСЗ-Варна, изх.№РД-12-02-1975/19.10.2020г., ведно с извадка от информационната система КАИС на АГКК; Писмо от ОДЗ-Варна до Директора на Дирекция ПОК при МЗХГ. С копие до „*****“ ЕАД, изх.№РД-12-01-386/21.08.2020г.; Становище на ОДЗ-Варна изх.№РД-10-268/21.08.2020г.; Писмо от ОДЗ-Варна до „*****“ ЕАД, изх.№ РД-12-02-1188-2/06.08.2020г., ведно с обратна разписка; Възражение чрез пълномощник от ****- представител на „*****“

ЕАД до Директора на ОДЗ-Варна, вх.№ РД-12-02-1188-1/04.08.2020г., ведно с плик за писмо; Заявление от „****“ ЕАД, със законен представител **** до Директора на ОДЗ-Варна вх.№ ПО-02-123/24.06.2020г.; Пълномощно от ****, лично и в качеството си на законен представител на посочени в пълномощното дружества, в т.ч. и „****“ ЕАД, заверено на 27.08.2019г. от кмета на кметство **** под рег.№056, том 1; Скица № 15-64518-23.01.2020 г. на ПИ с идентификатор ****.9.32; Писмо от ОДЗ-Варна до „****“ ЕАД, изх. № РД-12-02-1188/08.07.2020г., ведно с обратна разписка; Извадка от разпределение на зоните по чл.18г от ППЗСПЗЗ /м.ноември 1995 гУ- във формат А3; Протокол № 3 от 27.07.1995 г. за размера на земеделските земи за които ще се възстановява собствеността на основание чл. 18г от ППЗСПЗЗ, с. ****. общ.Белослав. обл.Варна; Извадка от регистър на земеделските земи. гори и земи в ГФ, землище ****: Извадка с текстова част за парцели XIV и XV по КП на Стопански двор ТКЗС „****“. изработен от фирма „Стомил-91“ 1994 г.; Скица№ 15-710212-30.06.2021 г. на ПИ с идентификатор ****; Заповед № РД 23-07-161/31.05.2023 г. на Директора на ОД „****“-Варна: Протокол № РД-10-179/31.07.2023 г. изготвен в изпълнение на Заповед № РД23-07-161/31.05.2023 г. на Директора на ОД „****“ - гр. Варна, Геореферирани снимки на процесния имот. заснети по време на огледа на имота на 06.07.2023 г. с GPS устройство; Разпечатка /извадка/ от електронния формат на инвентарната книга на Министерство на земеделието и храните за ДПФ - стопанските дворове, находящи се в областта /на територията/ на ОД „****“-Варна; Извадка от инвентарен опис на стопанските дворове, собственост на Министерство на земеделието и храните, заведени по баланса на МЗХ; Разпечатка от електронен регистър на Държавния поземлен фонд в частта за процесния имот; Извадка от Системата за идентификация на земеделските парцели /СИЗП/ в частта за процесния имот, постъпило на 20.11.2023 г. с вх.№86815 становище от ищцата, обяснения по чл.176 от ГПК.

Ответникът е представил АЧДС №****/27.05.2021г. за имота.

От приложения по делото Акт за частна държавна собственост №****/27.05.2021г. се установява, че процесния имот с идентификатор №****, находящ се в с.****, Общ.Варна, Обл.Варна е държавна собственост и представлява част от стопански двор. Имотът съгласно представените скици е бил с номер ****.

От приложените по делото доказателства се установява, че със заповед №РД 46-394/20.09.2004г. на МЗГ е разрешено да се извърши продажба в полза на настоящия ищец на имоти №009012, 009013, 009015, 009016 и 009017, но не и на имот ****, като за посочените имоти в последствие е сключен договор №РД51-6678/14.10.2004г. за покупко-продажба.

От приложена по делото молба-декларация от 29.05.2020г. на осн.чл.587 от ГПК, третото-неучастващо в настоящото производство лице – **** заявява пред нотариус, че е придобил процесния имот идентификатор №****, находящ се в с.****, Общ. Варна, Обл.Варна въз основа на упражнено от него давностно владение. Като свидетели за извършване на обстоятелствената проверка в молбата-декларация са вписани настоящият ищец **** и лицата **** и ****.

От приложена от ответната страна кореспонденция във връзка с премахване на заключващи устройства на вратата на имота и осигуряване на достъп до процесния имот, както и за преустановяване на ползването на имота се установява, че ползвател на имота е дружество „*****“ АД, представлявано от ****, който депозира пред ответната страна възражение на предписаните мерки.

В хода на производството бе допусната СТЕ. В заключението си вещото лице установява след извършената справка в ОС „*****“ Варна, че процесния имот не е възстановен на бивши собственици и за него няма реституционни претенции. Първият план за землището на с. **** е изработения във връзка със земеразделянето „План на зоните по 18г от ПГ13СПЗЗ“ през 1995г. В този план фигурира имот № 206-стопански двор в южната част на който попада процесния имот. През същата година е изработен и парцеларния план на ТКЗС „*****“ с който се определят и прилежащите площи към сградите и съоръженията, както и свободните такива. През 1999г. се приема Картата на възстановената собственост(КВС) на землище ****. Със заповед №РД-****/27.11.2018г. е одобрена кадастралната карта и кадастралния регистър на землището на с. ****. Вещото лице установява, че процесния имот е идентичен с имота определен по парцеларния план на стопанския двор като „площ за изкл.“, с ПИ **** по КВС и с ПИ **** по КК. След направена справка в Картата на зоните по чл. 18г от ППЗСПЗЗ установява, че процесния имот е включен в стопанския двор на ТКЗС „*****“, с. **** и не е

възстановяван на стари собственици по ЗСПЗЗ. Процесния имот попада в стопанския двор и е в обхвата на парцеларния план на същия. Вещото лице установява, че имот **** представлява свободна площ в обхвата на стопанския двор. От създаването на стопанския двор и включването на процесния имот в него, той спира да бъде земеделска земя. Съгласно чл.8, т.2 от ЗУТ Конкретното предназначение на поземлените имоти в земеделски територии може да бъде за обработваеми земи (ниви, овощни и зеленчукови градини, лозя, ливади и други) и необработваеми земи (пасища, скатове, дерета, оврази и други), поради което вещото лице приема, че процесния имот е негодна за земеделско ползване площ находища се в стопанския двор. Площта на процесния имот е посочена в парцеларния план като площ за изключване. Това, че е посочена за изключване не означава автоматично, че тя е изключена. Когато е посочено, че даден имот е за изключване или е свободна площ, това означава, че той не е зает от сгради или съоръжения и не представлява прилежаща площ към тях. Това означава, че този имот е свободен и при наличие на реституционни претенции, следва да бъде възстановен на бивш собственик. За процесния имот, обаче липсват такива.

Вещото лице установява, че няма изменение на площта и границите на процесния имот по картния материал от 1994г. до момента. Имотът е включен в обхвата на стопанския двор. Територията на стопанския двор не е земеделска земя, в частност и процесния имот, така че не е необходимо да се сменя статута. След направения оглед на 13.10.2023г. установява, че в процесния имот има следните подобрения: Множество декоративни дървета и храсти, като по-голямата част от дърветата са на видима възраст над 50 год. Една централна алея в посока север-юг с алеино осветление. В южната част стопанска постройка за отглеждане на дребни домашни животни. Няколко бетонови площадки. Стар недействащ шадраван и той на видима възраст над 50 години. Тревни площи - поддържани. Процесния имот е ограден от изток и от юг с ограда от бетонови блокчета със средна височина 2.50м. От запад с метални решетъчни пана на бетонова основа с височина 2.00м. От север имотът не е ограден.

Вещото лице установява, че първият план за землището на с. **** е изработения във връзка със земеразделянето „План на зоните по 18г от ППЗСПЗЗ“ през 1995г. В този план фигурира имот № 206-стопански двор в южната част на който попада процесния имот. През същата година е

изработен и парцеларния план на ТКЗС „****“, с който се определят и прилежащите площи към сградите и съоръженията, както и свободните такива. Съгласно този план процесния имот е определен като „площ за изкл.“ с граници парцели XIV и XV. През 1999г. се приема Картата на възстановената собственост(КВС) на землище ****. Съгласно КВС процесния имот е с № **** с граници: ПИ 009014, 009026 и 000647. НТП е „За стопански двор“ а като собственик е записан „Държавен поземлен фонд“. Със заповед №РД-****/27.11.2018г. е одобрена кадастралната карта и кадастралния регистър на землището на с. ****.Съгласно действащите в момента КККР съседите на процесния имот са ****.9.30 и ****.9.32. НТП е „За стопански двор“, а като собственик е записана „**** чрез МЗХГ“ с АЧДС от 31.05.2021 г.

Вещото лице установява, че процесния имот е част от имот 000206 по „План на зоните по 18г от ППЗСПЗЗ и се намира в южната му част. Той е идентичен с „площ за изкл.“ по парцеларния план. с имот №**** по КВС и с имот с идентификатор **** по КККР. Вещото лице изготвя и прилага към заключението си Комбинирана скица на която със зелен цвят съм показал южната част на ПИ 206, парцеларния план и КВС, а с черен цвят ПИ с идентификатор **** по КК.

Процесния имот е включен в парцеларния план на стопанския двор на с. ****, като начина на трайно ползване на процесния имот е „За стопански двор“ и представлява негодна за земеделско ползване площ находища се в стопанския двор.

По делото бяха допуснати гласни доказателства в полза на страните.

В полза на ищцата бяха разпитани свидетелите: ****, **** и двамата без родство и дела със страните и изрично предупредени за наказателната отговорност за лъжесвидетелстване.

В полза на ответника показания дадоха свидетелите: ****, **** И. **** — и двамата служители на ответника, предупредени за наказателната отговорност за лъжесвидетелстване.

Съдът изцяло кредитира показанията на свидетелите на ответната страна, като намира същите за обективни, безпристрастни и съответстващи на

останалите събрани и приложени по делото писмени доказателства.

В същото време съдът не кредитира показанията на свидетелите на ищцата. На първо място съдът е служебно запознат и служебно прилага по настоящото дело протокол от проведено съдебно заседание от 18.05.2021г. по гр.дело №13197/2020г. по описа на ВРС-31-състав, от който се установява, че същите свидетели са дали показания в полза на ищеца ****, заявявайки, че именно той владее и ползва процесния имот с идентификатор №****, като по този начин обосновават твърдението му, че е въз основа на упражнявано владение е придобил имота по давност. В настоящото производство, в проведено съдебно заседание на 24.10.2023г. същите свидетели заявяват, че процесния имот с идентификатор №**** е бил владян от 2005г. от ищцата К. С. и нейния съпруг, т.е. дори и в периода, през който на 18.05.2021г. са твърдели, че се владее от ****. Освен това от приложена по делото молба-декларация от 29.05.2020г. на осн.чл.587 от ГПК, подадена от **** заявява пред нотариус, за снабдяване с констативен нотариален акт за собственост на процесния имот въз основа на давностно владение е видно, че като свидетели на неговото владение са посочени настоящият ищец **** и свидетелите **** и ****. Съдът приема, че показанията на двамата свидетели целят единствено обосноваване на позицията на ищцата и са изцяло неверни по отношение твърдяното от нея владение за периода до 18.05.2021г.

С оглед установени данни за извършено престъпление по чл.290 ал.1 НК, съдът намира, че следва протоколите от съдебните заседания от 18.05.2021г. по гр.дело №13197/2020г. по описа на ВРС-31-състав и от проведено открито съдебно заседание на 24.10.2023г. по настоящото производство следва да бъдат изпратени в Районна прокуратура-Варна по компетентност.

С Тълкувателно решение № 8 от 27.11.2013 г. по тълк. д. № 8/2012 г. по описа на ОСГТК на ВКС, се приема, че: "1.Правен интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост и други вещни права е налице когато: ищецът притежава самостоятелно право, което се оспорва, позовава се на фактическо състояние или има възможност да придобие права, ако отрече правата на ответника. В производството по този иск ищецът доказва фактите, от които произтича правния му интерес, а ответникът фактите, от които произтича правото му. 2. Правен интерес от предявяване на установителен

иск за собственост и други вещни права е налице и когато ищецът разполага с възможността да предяви осъдителен иск за същото право. "Съгласно мотивите на горепосоченото тълкувателно решение, по първия въпрос от същото, при установителните искове/включително и отрицателните/ в най-голяма степен се откроява разликата между спорното право и правото, което може да се окаже засегнато от правния спор. Първото има качеството на "предмет на иска", защото е обект на противоречиви правни твърдения на страните по спора. До отричане със сила на пресъдено нещо на държавния, респ. общинския характер на имота, владелецът не би могъл да се позове на изтеклата в негова полза придобивна давност, което обуславя правния му интерес от предявяване на отрицателен установителен иск за собственост срещу държавата или общината. Това е единственият път на защита за такъв владеец, тъй като същият няма на разположение положителен установителен или ревандикационен иск за собственост предвид императивно установената от закона забрана за придобиване на собствеността на държавата или общината по давност. В този случай в производството по предявения отрицателен установителен иск ищецът е длъжен да докаже само фактите, обуславящи правния му интерес да оспорва правото на ответника. Доколкото правният интерес е абсолютна положителна процесуална предпоставка за съществуване правото на иск, при недоказване на фактическите твърдения, които го пораждат, производството по отрицателния установителен иск подлежи на прекратяване като недопустимо. Тази постановка обаче е в сила само в случай, че ищецът извежда правния си интерес от твърдения, които не включват притежаване на самото спорно право, което той отрича на ответника /т. 1 от ТР № 8/27.11.2013 г. по т. д. № 8/2012 г. на ОСГТК/. Когато ищецът поддържа, че е собственик на спорния имот, по силата на диспозитивното начало в гражданския процес той е в състояние сам да определи обема и интензивността на търсената защита, вкл. като се ограничи до отричане със сила на пресъдено нещо на правото на ответника, т.е. предявявайки отрицателен установителен иск. В този случай доказването, че спорното право принадлежи на ищеца, обаче е въпрос не на процесуална, а на материална легитимация- въпросът за титулярството на правото обуславя произнасянето по съществото на спора, доколкото установяването на собственическите права на ищеца изключва тези на ответника върху същия имот /[Определение № 427/12.12.2013 г.](#) по ч. гр. д. № 3593/13 г. на ВКС, II г.

о., постановено по реда на [чл. 274, ал. 3, т. 1 ГПК/](#).

В този смисъл предявеният отрицателен установителен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК се явява допустим, като предявен при наличие на правен интерес у ищеца според изложените в исковата молба твърдения. Ответникът /чрез Областен управител на Областна администрация Варна/ е съставил Акт за частна държавна собственост за имота, с който оспорва собствеността на ищеца върху имота което съдът намира за достатъчно да обоснове правния интерес на ищцата от водене на предявения отрицателен установителен иск.

Характерът на предявения иск възлага в тежест на ответната страна да установи по безспорен начин обстоятелството, че се легитимира като собственик на процесния имот на въведеното придобивно основание. Според изложените с отговора на исковата молба твърдения, в тежест на ответника бе възложен да докаже при условията на пълно и главно доказване, наличието на противопоставимо на ищеца право на собственост върху процесния недвижим имот на годно правно основание. При отрицателния установителен иск за собственост, след като ищецът изобщо отрича правото на ответника, последният трябва да изчерпи в процеса всички основания, на които то е могло да се поради /Тълкувателно решение № 11 от 21.03.2013г. на ВКС по тълк.д. № 11/2012 г., ОСГК/.

Съдът приема, че ответната страна е собственик на процесния имот на годно правно основание. Съгласно заключението на вещото лице по допуснатата СТЕ, процесния имот попада в стопанския двори е в обхвата на парцеларния план на същи, както и че не е бил обект на реституционни претенции. При това положение съгласно пар.12 от ПЗР на ЗСПЗЗ, свободните площи в бившите стопански дворове на тези организации останали свободни след възстановяване правото на собственост на бивши собственици са държавна собственост. При това положение по отношение на спорния парцел се явяват налични всички изискуеми се от закона предпоставки той да бъде разглеждан като държавна собственост по силата на закона - бил е част от стопанския двор на ТКЗС, не са представени доказателства да има извършена реституция, а вещото лице е посочило, че това е именно стопански двор. Съдът приема, че са налице всички законови предпоставки за актуване на имота като частна държавна собственост, с

издадения от Областен управител на Областна администрация Варна Акт за частна държавна собственост № **** от 27.05.2021 г.

На следващо място съдът приема, че е недоказана претенцията на ищцата за придобиване на имота по давност от 2005 до 13.02.2023г. – датата на предявяване на исковата молба. По давност се придобива недвижим имот, който се владее в продължение 10 години /чл. 79 от ЗС/. По силата § 1 ПЗР от ЗДЗС давността за придобиване на имоти - частна държавна или общинска собственост е спряла да тече от 31.05.2006 г - деня на влизане в сила на разпоредбата до 07.03.2022 г.(3 – дена след обн. ДВ, бр. 18/4.03.2022 г на Решение № 3 от 24.02.2022 г. на КС на РБ по к. д. № 16/2021 г, с което нормата е обявена за противоконституционна) В решението с което Конституционният съд е обявил за противоконституционна разпоредбата на §1, ал. 1 ЗД на ЗС, като противоречаща на чл. 17, ал. 1 и ал. 4 от Конституцията, изрично е указал, че обявяването ѝ за противоконституционна не се засяга нейният досегашен ефект. Ищцата твърди, че е завладяла имота през 2005 г., придобивната давност за процесния имот не е текла в периода от 31.05.2006 до 07.03.2022 г., поради което не е изтекъл, необходимия за придобиване на имота давностен срок и К. С. не е станала собственик на недвижим имот с идентификатор №**** по действащ план одобрен със Заповед №РД-****/27.11.2018г.на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в с.****, Община Варна, Област Варна, м. „****”, с площ 3 064 кв.м, при граници на имота по действащ план: от две страни поземлени имоти с идентификатор №№ ****.32; ****.30 и път, на осн. чл.124, ал.1 от ГПК.

Освен това съдът намира, че ищцата не доказва упражняване на фактическа власт върху имота през периода от 2005г., най-рано до 18.05.2021г./провеждането на съдебно заседание с изслушване на свидетели от 18.05.2021г. по гр.дело №13197/2020г. по описа на ВРС-31-състав/, за който период са налице твърдения на нейните свидетели, че владеец е било друго лице.

Предвид изложеното предявеният иск се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК и в съответствие с направеното искане, в полза на ответника следва да бъде присъденоосъден да заплати в полза на

ответника сумата от 650лв. разноски по делото, включваща 250лв. депозит за СТЕ и 400лв. юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от К. Г. С. ЕГН:*****, с постоянен адрес с. ****, ул."В. Левски,, №42, против ****, чрез ****, на хранитеи горите,с адрес гр. София, ул. „**** „№55 отрицателен установителен иск, за приемане за установено в отношенията между страните, че ответната Държава, чрез **** и горите не е собственик на имот с идентификатор №**** по действащ план одобрен със Заповед №РД-****/27.11.2018г. на Изпълнителния директор на АГКК, находящ се в с.****, Община Варна, Област Варна,м. „****”, с площ 3 064 кв.м, при граници на имота по действащ план: от две страни поземлени имоти с идентификатор №№ **** и път, на основание чл.124 от ГПК.

ОСЪЖДА К. Г. С. ЕГН:*****, с постоянен адрес с. ****, ул."В. Левски,, №42 да заплати на **** чрез **** и горите сумата от **650лв. /шестстотин и петдесет лева/** разноски по делото, включваща 250лв. депозит за СТЕ и 400лв. юрисконсултско възнаграждение, на осн. чл.78, ал.3 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Варненски окръжен съд, в двуседмичен срок от връчването му страните, на основание чл. 259, ал. 1 ГПК.

Препис от настоящото решение да се връчи на страните по делото, заедно със съобщението за постановяването му на основание чл. 7, ал. 2 ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____